

Epicedion. Eller klage-skrifft öfwer then högh wälborne och numehra hoos Gu...

Sparrman, Olaus,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

EPICEDION.

Eller

Klage-Skrift

öfver

Then Högh Wälborne och numehra hoos Gudh Salige

Herre

Her Petter Carlsson WredeFriherre til Elimå / Herre til Lawastby Anjala Östana
Hammanäs och Bornö etc.Hvilken vthi innerwarande åhr / effter Gudz Försyn och Nådige behagh på sin
perigrination, förmedelst een swår och hastigh Siukdom bleff vthi Alm-
sterdam den 5. Januarij genom den timmelige Döden
vthi een saligh stundh hädankallat.Och wardt sedan hans Salige Lefamen medh tilbörlich
procels och öflige Ceremonier befodrat til sin Lägerstadh och
Hwyllofammur i Stockholms Norre Förstadh vthi S. Jacobs Kyrckia
den 4. Maij Anno 1662.

Til wälment tienst och at declarera skyldigh Condolence.

eensfaldeligen sammansatt
affOlao ~~S~~son Sparrman.

Holm/ Anno 1662.

Mhuru är han så snart / ifrån oss tagen och skilder !

2. Sam. 1. 23. Ehen ther war allom tåck och lüfligh emedan han leffde.

Syr. 23. 18. Ehen som försumnade en sin Faders och Moders läro.

Syr. 6. v. 18. Ehen sigh i Ungdomen sin lat vnderwijsa i wijsdom.

S. 37. v. 25. Ehen som war wijs och klok / genö experiens och försar nheet.

1. Tim. 4. 8. Ehen som i ungdomen icke stadhöll sig och stundlig haar öfwat.

O Huru wäl lärde tu / wäst full aff förstånd / i din Ungdom! Syr. 47. v. 16.

Ach huru äst tu så snart ifrån oss tagen och skilder !

Iob. 9: 25. Snarare än som en snäll Löpar sigh kringar på wägen.

Iob. 7: 7. Snarare än een wäst / pohl genom wästwen aff wästwaren skutes.

Sap. 5: 12. Snarare än som een pohl ut wästlet aff bogan bort flyger.

Iob. 9: 25. Snarare än som een Orn sigh hastar och flyger til Marthen.

Sap. 5: 10. Snarare än som ett Steppi i wägen medh wästret bort löper.

Hwars wägar en mehr fins : så snare är hans dagar förflutte!

Nulär aff detta Dödsfall from Christen at ligga på hiertat.

Syr. 40: 1. Huru bestästat är medh alla Meniskiors wäsend.

Gen. 3: 19. Huru wij alla är stofft / och måstom til stofft igen wara.

Rom. 5: 12. Huru som Döden grym söker meniskior alla.

Ier. 9: 21. Huru han ingen haar stont på någon Ort eller ställe.

Nu. 20: 25. 26. Huru den dagen förwist kommer på hwilkom wij mostom /

Wär Kläder affsläda oss medh Aron / och bindoms dödhadan :

Othaff hwad Condition man hållt i Werlden ^{blaw} ~~man~~ wara. Psalm. 89: v. 49.

Iob. 3: v. 14. Så then i stoor åhro är så som then ringast på Jorden.

2. Sa. 12: 18. Så wäl ett ungt späde Barn som then som är grå och aff Åhren.

Syr. 40: 4. Så wäl then Silke bär som then som går kladd i groffe Blaggarn.

Iob. 3: v. 19. Så wäl een liten och klen / som stoor och starck othaff ärafter.

Eccl. 2: 16. Så wäl een klook aff förstånd / som den som til intet gott duger /

Så thet gamla förbünd tu most' dödh / blir exequerat.

Ohuru platt intet är / ja intet all Meniskiors leffnat!

Pfal. 90: 6. Hwad är Meniskio Liff? ett blomster som snarligh förfallnar.

Iac. 4: v. 4. Hwad är Meniskio Liff? ett damb som liten tidh ewer ~~Varar~~.

Iob. 7: v. 8. Hwad är Meniskio Liff? en wäder som hastigt förswinner.

1. Par. 29: 15. Hwad är Meniskio Liff? en kugge som intet dwäls länge.

Pf. 144: v. 4. Hwad är Meniskio Liff? slätt intet / och drömenom lifter /

Som straxt förswinner smtoos; Alltså är meniskio wandel. Iob. 20: v. 8.

ionby
Ett som på marken een dagg then hastigt förtages aff Solen. Sap. 2: v. 3.
Ose. 10: v. 7. Säsom på watern een frö then i ögnableck snarligh försvinner.
Psal. 103. v. 15. Säsom på jorden ett gräs / thet wissnar och bliswer til intet. *Amundby*
Syr. 14. v. 18. Säsom på kroppen klädet thet snarliga snarligh förslites.
Psal. 102. v. 4. Säsom i luften een Rök / then strax och aff wädrer fördriffwes.
Iob. 14. v. 11. Säsom i floden watern thet hasteligh hastigt förflyter.
Som een twär Hand: så kort så litet är Menniskio lefnat. Ps. 39. 7

Althensfund emedan wij här ingen warachtigh Stadh hafwert. Ebr. 13. v. 14.
2. Cor. 5. v. 1. Sötiom förden / ful thet tilkomnade som ewigt warar.
Sap. 2. v. 23. Sötiom medh all flitth dett til hwilket wij skapade ärom.
Eph. 1. v. 4. Sötiom högeligh dett til hwilket wij uthwalde ärom.
1. Thes. 5. 10. Sötiom flitteligh thet til hwilket wis åter löst ärom.
1. Pet. 5. 10. Sötiom aff hertat thet / til hwilket wij kallade ärom.
Som ock wär troos ändalycht som är Siälarnes ewiga wälsärdh. 1. Pet. 1: v. 9.

Isom detta Dödsfall läten gåå eder billigt til sinnes.
Syr. 38: v. 16. Sörjen och jemren Enz och måtteligh som Christnom höfwes.
Deut. 32: v. 16. Sörjen ey denn' Herrens dödh / han är ey dödh utan han sofwer.
Gen. 25: v. 8. Sörjen ey dett han medh hast är samlat til sina Fäder.
s. Iob. 23. v. 14. Sörjen ey dett han så snart all Werldennes wägh är mi gängen.
Sap. 4: 10. Sörjen ey hans affgång: En han behagade Gudhi!
Therfore hastade han medh honom vhr Leswerne onda. 114.

Under sin wingars skugga til hwila från arbet och möda. Psal. 36. 8. Apoc. 14. 13.
2. Thes. 1. Lib. 22. Til högh ästundeligh Rök / med Helgon i Abrahams sköte. 1: 7. Luc. 16. 22.
1. Pet. 14: Pl. 27. 13. Til oförwanskelig Afs / vthi the lefnandes Lande.
Ap. 197. Lib. 9. Til sköna Lambens Bröllopp vthi ewinnerlig hyddor. Luc. 16.
Ioh. 16: 22. 2. Pe. 11. Til the Gudhfruchtigas frögd vthi thet ewiga Riket.
Ioh. 14. v. 2. Til ett rum i Fadrens Huus / ther boningar är fast många.
Vthi then Himmelska Gudz Ladu är han samlat bland Betet Matth. 3. v. 12.

Vthi Gudz Hand ther ey någon gråt eller Klago-röst höres. Deut 33. 3. Sap. 3. 19. 65. 19.
Matth. 8: v. 11. Ther han sittandes är medh Abraham Isaac och Jacob.
Iac. 1: v. 12. Ther han wist haar Liffzens herlighets oförwanskelig Grom.
Apoc. 14: v. 3. Ther han medh Helgon all / för Lambena een mysång sjunger.
Psal. 16: v. 11. Ther han har lustigt wäsend på Gudz högra Hand utan enda.
1. Thes. 4: v. 17. Ther han altidh blifwa skal / altidh förvthan all ända.
Tijt och öf förhjelpe Gudh: aff öf i all stundh Högtelofwat.

